

142.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 lutego 1923 r.

o warunkach pod jakimi może być dozwolona dalsza produkcja w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 62 ust. z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zmieniając częściowo rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 916) zarządza się:

§ 1. Ustalony w § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 916) warunek uzyskania zezwolenia na dalszą produkcję w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych ulega modyfikacji w tym kierunku, że w miejsce dotychczasowego spisywania z prywatnymi fabrykantami aktów zwanych umowami, a stanowiących jedynie szczegółowo wyliczone warunki, do których fabrykanci obowiązani są stosować się, wydawać będą na przyszłość Izby Skarbowe tymże fabrykantom na ich wniosek dokumenty koncesyjne, uprawniające fabrykantów do dalszej produkcji wyrobów tytoniowych w okresie przejściowym pod warunkami, określonymi szczegółowo dla dalszych umów w § 6 cytowanego na wstępie rozporządzenia Ministra Skarbu, jako też pod warunkami, które Minister Skarbu uzna ewentualnie za stosowne zmodyfikować, uzupełnić, lub na nowo ustanowić w późniejszych rozporządzeniach.

§ 2. Wnioski o wydanie dokumentów koncesyjnych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, winni fabrykanci podać bezwzględnie, a najpóźniej do 14-tu dni po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia piśmiennie na ręce przynależnego Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych.

W podaniu należy wymienić dokładnie:

- 1) siedzibę i firmę fabryki;
- 2) szczegółowy spis gatunków i nazw wyrobów tytoniowych, które fabrykant zamierza produkować;
- 3) w razie wyrobu machorki opis oddzielnego lokalu na tę fabrykację przeznaczonego jako też oddzielnego magazynu surowca.

Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych prześlą bezzwłocznie powyższe podania z odpowiednią adnotacją, zwłaszcza co do ustępu pod 3) przełożonym Izdom Skarbowym. Te ostatnie prześlą oryginały dokumentów koncesyjnych fabrykantom, którzy obowiązani są przechowywać je na fabrykach w miejscu łatwo dostępnym i okazywać na każde żądanie skarbowym organom kontrolnym. Odpisy dokumentów koncesyjnych należy równocześnie przesłać GDMT oraz Urzędowi Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych.

§ 3. Równocześnie z wniesieniem podań, o których mowa w § 2 niniejszego rozporządzenia, winni fabrykanci wyrobów tytoniowych przesłać na ręce GDMT Wydział II/III próbki wszystkich wyrobów w ilościach wymienionych w ustępie 7 § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 916) bez względu na to, na jakim obszarze dzielnicowym fabryka jest położona, jak również bez względu na to czy próbki gatunków zgłoszonych do dokumentów koncesyjnych były już w poprzednim okresie zatwierdzone.

Z uwagi na psucie się próbek przechowywanych u władzy skarbowej, jak również dla celów kontroli późniejszego wyrobu, winni fabrykanci wyrobów tytoniowych przedkładać powyższe komplety próbek GDMT Wydz. II/III co trzy miesiące, a w razie zmiany gatunku nazwy lub opakowania natychmiast co do odnośnego wyrobu.

Każde przesyłana próbka winna być przez fabrykanta zebrana w fabryce w obecności organu skarbowego i przez tego ostatniego opieczetowana. Na zewnętrznym opakowaniu przesyłki należy uwioczyć wyraźnie siedzibę i firmę fabryki wyrobów tytoniowych; zaś wewnątrz załączyć szczegółowy spis gatunków i nazw, potwierdzony przez organ skarbowy z wyszczególnieniem siedziby Izby Skarbowej i Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych.

Celem uniknięcia zwłoki przez ewentualne zagubienie przesyłki próbek w drodze, zawiadomi GDMT bezzwłocznie fabrykanta o każdym nadejściu przesyłki

Przed zatwierdzeniem próbek przez GDMT. nie wolno fabrykantowi puszczać w obieg handlowy żadnego wyrobu tytoniowego.

§ 4. Prywatni fabrykanci wyrobów tytoniowych, z którymi Izby Skarbowe spisały dotychczasowe umowy po myśli § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 916) lub też którym Izby Skarbowe moc dawnych umów milcząco przedłużyły, mogą aż do uzyskania nowych dokumentów koncesyjnych fabrykować dalej swoje wyroby na warunkach dotychczasowych, o ile próbki tychże wyrobów zostały przez GDMT zatwierdzone.

§ 5. Wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia dokumenty koncesyjne wydawać będą Izby Skarbowe według załączonego wzoru na czas bliżej nieokreślony z zastrzeżeniem prawa cofnięcia koncesji, na wypadek gdyby Minister Skarbu po myśli art. 55 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. uznał za stosowne odmówić fabryce koncesji na dalszą produkcję wyrobów tytoniowych i zarządził zastosowanie art. 56. W tym wypadku pozostawi się fabryce trzymiesięczny okres czasu na zlikwidowanie przedsiębiorstwa. W razie skonstatowanego i stwierdzonego nadużycia może być koncesja cofnięta natychmiast bez uprzedniego zawiadomienia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Wzór dokumentu
koncesyjnego.

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Skarbu z dnia
19 lutego 1923 r. poz. 142.

KONCESJA.

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopoli tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) oraz po myśli § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 23 poz. 142) udziela Izba Skarbowa w _____ fabryce wyrobów tytoniowych (cygar) pod firmą _____ w _____ zezwolenia na fabrykację w okresie przejściowym, aż do odwołania, następujących wyrobów tytoniowych:

I. Papierosy:

- 1) gatunek „średni A” nazwa _____
" " " nazwa _____
2) gatunek „przedni B” nazwa _____
" " " nazwa _____
i t. d.

II. Tytonie krajane.

- 1) gatunek „średni C” nazwa _____
" " " nazwa _____
i t. d.

III. Machorka.

nazwa _____

IV. Cygara.

- 1) gatunek „średni A” nazwa _____
" " " nazwa _____
" " " nazwa _____
i t. d.

Powyżej wyszczególnione wyroby wolno wspomnianej fabryce produkować i puszczać w obieg handlowy jedynie na warunkach określonych w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916), o ileby zaś warunki powyższe zostały późniejszymi rozporządzeniami Ministra Skarbu zmienione, lub uzupełnione—na tychże nowych zmienionych, lub uzupełnionych warunkach.

Ceny wyrobów tytoniowych po których wolno będzie fabryce puszczać w obieg handlowy te wyroby, ustanawiane będą periodycznie przez Ministra Skarbu i podawane do ogólnej wiadomości za pomocą obwieszczeń publikowanych w Monitorze Polskim.

Koncesja niniejsza może być cofnięta każdej chwili za sześciotygodniowym zawiadomieniem ze strony powołanej na wstępie Izby Skarbowej zaś w razie skonstatowanego i stwierdzonego nadużycia ze strony fabryki natychmiast bez wypowiedzenia.

143.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 5 marca 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej na liniach towarzystwa akcyjnego łódzkich wąskotorowych elektrycznych kolei dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach towarzystwa akcyjnego łódzkich wąskotorowych elektrycznych kolei dojazdowych podwyższa się taryfę osobową:

do 400 mk. za osobę i kilometr w kl. III i
" 600 " " " " " " II.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 7 marca 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 76).

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

20494 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 3500 mk.

OD ADMINISTRACJI: Stale wzrastające ceny papieru, robocizny i t. d. zmuszają Redakcję do podwyższenia ceny prenumeraty za Dz. Ustaw. Pp. Prenumeratorzy, wpłacający prenumeratę po dniu 28 lutego r. b., za 1 kwartał, mogą otrzymać Dz. Ustaw po wpłaceniu do Administracji Dz. Ustaw lub na konto 30.130 do P. K. O. — sumy mk. 30.000. Ze względu na znaczne koszty, związane z wydaniem skorowidza do Dziennika Ustaw za r. 1922 pp. prenumeratorzy, którzy pragną otrzymać skorowidz, proszeni są o wpłacenie sumy 2.000 mk. do Administracji Dziennika Ustaw lub na konto P. K. O. № 30.130. Pp. Prenumeratorom, którzy wpłacą powyższą sumę, skorowidz będzie wysłany natychmiast.

Redakcja zawiadamia, że w roku zeszłym wydano 116 numerów Dz. Ustaw.

Przy nadsyłaniu należności do Administracji Dziennika Ustaw i Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości za prenumeratę Dz. Ust. i Dz. Urzęd. Min. Spraw., obwieszczenia publiczne, lub za inne wydawnictwa należy bezwarunkowo wskazywać szczegółowo na odcinkach przekazów pocztowych i czekowych imię i nazwisko nadawcy, oraz tytuł należności. Bez wskazania bowiem powyższych danych, kwota przesłana nie może być zrachowana na właściwe konto.